

Ang Aklat ni Daniel - Bilang Siyamnapu't Walo

Ang Tatluhang Paglalapat ni Elias at ang Paghuhukom ng mga Huling Araw: Pag-unawa sa mga Yugto ng Pagsisiyasat at ng Pagpapatupad

Jeff Pippenger
2024-02-29

Ang tatluhang paglalapat kay Elias ay tinukoy na sa huling mga araw ay may lilitaw na isang Elias sa pasimula ng mga ito at sa katapusan ng mga ito. Ang “huling mga araw” ay ang mga araw ng paghuhukom, at ang paghuhukom na ito ay progresibo at nahahati sa dalawang uri: ang paghuhukom na pagsisiyasat, na nagsimula sa pasimula ng huling mga araw, at ang ehekutibong paghuhukom, na magaganap sa katapusan ng huling mga araw. Ang tatluhang paglalapat kay Elias ay pangunahing kumakatawan sa kasaysayan ng ehekutibong paghuhukom, na magsisimula sa nalalapit na batas ng Linggo.

Ang paghuhukom na nagsisiyasat ay limitado sa mga nagpahayag na sila’y mga tagasunod ng Diyos, pangunahing sa pamamagitan ng tuwirang pagpapahayag, ngunit, sa kakaunting pagkakataon, pati sa di-tuwirang pagpapahayag sa pamumuhay.

(Sapagkat hindi ang mga nakikinig ng kautusan ang matuwid sa harap ng Diyos, kundi ang mga gumaganap ng kautusan ang aariing-ganap. Sapagkat kapag ang mga Hentil, na walang kautusan, ay ginagawa ayon sa kalikasan ang mga bagay na nasasaad sa kautusan, ang mga ito, bagaman walang kautusan, ay kautusan sa kanilang sarili: na ipinakikita ang gawa ng kautusan na nakasulat sa kanilang mga puso, na sinasaksihan din ng kanilang budhi, at ang kanilang mga pag-iisip, samantalang ito’y nagsasakdal sa isa’t isa o kung hindi naman ay nagpapawalang-sala sa isa’t isa.) Roma 2:13-15.

Ang pansiyasat na paghuhukom ay may dalawang pangunahing paghahati, sapagkat ito’y nagsimula sa pagsisiyasat sa buhay ng mga patay (mula sa mga araw ni Adan at pasulong), na nag-angkin na sumampalataya sa tunay na Diyos, at noong Setyembre 11, 2001, sinimulan nito ang proseso ng pansiyasat na “paghuhukom sa mga buhay.” Ang pansiyasat na paghuhukom ay may isa pang paghahati bukod sa mula sa mga patay tungo sa mga buhay, sapagkat ang paghuhukom ay nagsisimula sa sambahayan ng Diyos, at sa mga huling araw ang sambahayan ng Diyos ay ang Adventismong Laodiceano. Kapag nagwakas ang paghuhukom sa sambahayan ng Diyos sa nalalapit na batas ng Linggo, saka hahatulan ang iba pang kawan ng Diyos na noo’y nasa Babilonia.

Ang paghuhukom na nagpapataw ng parusa ay ang kaparusahan ng Diyos sa mga tumanggi sa Kanyang alok ng kaligtasan. Magsisimula ang paghuhukom na ito sa nalalapit na batas ng Linggo. Sa panahong iyon, mapupuno na ng Estados Unidos ang kopa ng poot nito, na siya ring kopa ng panahon nitong palugit, at ang pambansang apostasya ay susundan ng pambansang pagkawasak. Bawat bansa sa daigdig ay susunod sa halimbawa ng Estados Unidos sa pagpapatupad ng batas ng Linggo, at bawat isa sa mga bansang iyon ay pupunuin ang kani-kanilang mga kopa at magdurusa rin ng pambansang pagkawasak.

“Kapag ang Amerika, ang lupain ng kalayaan sa relihiyon, ay makikipag-isa sa Kapapahan upang pilitin ang budhi at piliting parangalan ng mga tao ang maling Sabbath, ang mga tao sa bawat bansa sa buong daigdig ay aakayin na tularan ang halimbawa nito.” Testimonies, tomo 6, 18.

Ang paghuhukom na pagpapatupad ay nahahati rin sa dalawang bahagi. Mula sa batas sa Linggo sa Estados Unidos hanggang sa pagsasara ng probasyon ng tao, na nagaganap kapag tumindig si Miguel, ang mga paghuhukom ng Diyos ay nahahaluan ng habag; ngunit kapag tumindig si Miguel, ang poot ng Diyos, na kinakatawan ng pagbubuhos ng pitong huling salot, ay walang halong habag. Sa panahon ng krisis ng batas sa Linggo, ang mga paghuhukom na pagpapatupad laban sa mga tao at mga bansa ay mahahalo pa rin ng habag, sapagkat mayroon pang ilan sa Babilonya na noon ay binibigyan ng pagkakataong maunawaan ang kaibhan sa pagsamba sa Sabat at sa Linggo.

O, nawa’y makilala ng bayan ang panahon ng pagdalaw sa kanila! Marami ang hindi pa nakarinig ng katotohanang pagsubok ng panahong ito. Marami ang pinagsusumikapang antigin ng Espiritu ng Diyos. Ang panahon ng mapangwasak na mga kahatulan ng Diyos ay panahon ng awa para sa mga hindi nagkaroon ng pagkakataong matutuhan kung ano ang katotohanan. Magiliw na titingnan sila ng Panginoon. Ang kaniyang pusong maawain ay naaantig; ang kaniyang kamay ay nakalahad pa rin upang magligtas, samantalang nakapinid na ang pinto sa mga ayaw pumasok.

"Ang awa ng Diyos ay nahahayag sa Kanyang mahabang pagpapahinuhod. Pinipigil Niya ang Kanyang mga hatol, hinihintay na maiparinig sa lahat ang mensaheng babala. O, kung madarama sana ng ating mga tao, gaya ng nararapat, ang pananagutang nakaatang sa kanila na ibigay sa sanlibutan ang huling mensahe ng awa, anong kamangha-manghang gawain ang maisasagawa!" Testimonies, tomo 9, 97.

Ang "panahon ng mapaminsalang mga hatol ng Diyos ay ang panahon ng awa para sa mga hindi nagkaroon ng pagkakataong matutuhan kung ano ang katotohanan." Ang dalawang "panahon" na iyon ay sabay na nagsisimula kapag "ang pinto ay isinara" sa mga Adventistang Laodiceano "na tumangging pumasok."

"Nakita ko na ang banal na Sabat ay, at mananatiling, ang pader na naghihiwalay sa tunay na Israel ng Diyos at sa mga di-sumasampalataya; at na ang Sabat ang dakilang usapin upang pag-isahin ang mga puso ng mga minamahal na banal ng Diyos na naghihintay. At kung may sinumang sumampalataya, at tinupad ang Sabat, at tinanggap ang pagpapalang kalakip nito, at pagkatapos ay tinalikdan ito at nilabag ang banal na utos, kanyang ipipinid ang mga pintuan ng Banal na Lunsod laban sa kanyang sarili, gaya ng kasiguruhan na mayroong Diyos na naghahari sa kalangitan sa kaitaasan. Nakita ko na ang Diyos ay may mga anak na hindi nakikita ni inoobserbahan ang Sabat. Hindi pa nila itinakwil ang liwanag tungkol dito. At sa pasimula ng panahon ng kapighatian, napuspos kami ng Espiritu Santo habang kami'y lumabas at ipinahayag ang Sabat nang higit na ganap. Ito'y nagpagalit sa iglesia at sa mga Adventista sa pangalan lamang, sapagkat hindi nila mapabulaanan ang katotohanan ng Sabat. At sa panahong ito, ang mga hinirang ng Diyos ay pawang nakitang malinaw na nasa atin ang katotohanan, at

sila'y lumabas at tiniis ang pag-uusig kasama namin." A Word to the Little Flock, 18, 19.

Masasara ang pintuan sa pagdating ng nalalapit na batas sa Linggo, kaya't ang panahong nauuna sa batas sa Linggo ay ang "panahon" ng "pagdalaw" sa bayan ng Diyos.

Paanong sinasabi ninyo, "Matalino kami, at nasa amin ang kautusan ng Panginoon"? Narito, tunay na sa walang kabuluhan niya ito ginawa; walang kabuluhan ang panulat ng mga eskriba. Napapahiya ang marurunong, sila'y nagugulumihanan at nabihag: narito, itinakuwil nila ang salita ng Panginoon; at anong karunungan ang nasa kanila? Kaya't ibibigay ko ang kanilang mga asawa sa iba, at ang kanilang mga bukid sa mga magmamana ng mga iyon: sapagkat bawat isa, mula sa pinakamababa hanggang sa pinakadakila, ay puspos ng kasakiman; mula sa propeta hanggang sa pari bawat isa'y gumagawang may pandaraya. Sapagkat paimbabaw lamang nilang pinagaling ang sugat ng anak na babae ng aking bayan, na sinasabi, "Kapayapaan, kapayapaan," samantalang walang kapayapaan. Nahiya ba sila nang sila'y gumawa ng karumaldumal? Hindi, hindi man lamang sila nahiya, ni hindi man sila namula: kaya't babagsak sila kasama ng mga bumabagsak; sa panahon ng pagdalaw sa kanila ay ibabagsak sila, sabi ng Panginoon. Jeremias 8:8-12.

Gaya ng sa sinaunang Israel, gayon din sa makabagong Israel, kapuwa sila nawasak, sapagkat hindi nila nakilala ang panahon ng kanilang pagdalaw. Ang panahon ng pagdalaw ng Diyos para sa Laodiceang Adventismo ay nagsimula noong Setyembre 11, 2001, at magtatapos sa nalalapit na batas sa Linggo.

At nang siya'y malapit na, nasilayan niya ang lungsod, at tumangis siya dahil dito, na sinasabi, Kung nakilala mo sana, oo, ikaw man, sa araw mong ito man lamang, ang mga bagay na nauukol sa iyong kapayapaan! ngunit ngayo'y nalilingid na ang mga ito sa iyong mga mata. Sapagkat darating sa iyo ang mga araw, na ang iyong mga kaaway ay maghuhukay ng pangkubkob na hukay sa palibot mo, at liligiran ka, at pipigilan ka sa bawat panig, at papantayin ka nila sa lupa, pati ang iyong mga anak na nasa gitna mo; at hindi sila mag-iiwan sa iyo ni isang batong nakapatong sa kapwa bato; sapagkat hindi mo nakilala ang panahon ng pagdalaw sa iyo. Lucas 19:41-44.

Sa panahon ng pagdalaw ng Diyos, ang marunong at ang mangmang ay pinaghihiwalay magpakailanman.

"Batid natin na ang mga Adventista ng Ikapitong Araw na hindi itinalaga, na may kaalaman sa katotohanan, ngunit ipinisan ang kanilang sarili sa mga taong makamundo, ay lubusang tatalikod sa pananampalataya at susunod sa mga espiritung mapanlinlang. Ang kaaway ay malugod na ihahandog sa kanila ang mga pang-akit, upang akayin silang magsagawa ng pakikidigma laban sa bayan ng Diyos. Ngunit yaong mga tapat at matatag ay magkakaroon ng matibay at makapangyarihang pagtatanggol sa Diyos." Manuscript Releases, volume 7, 186.

Ang kanilang panahon ng pagdalaw ay nagsimula noong Setyembre 11, 2001, gaya ng inihuwaran ng panahon ng pagdalaw sa mga iglesyang Protestante noong Agosto 11, 1840, at gaya noong nagsimula ang panahon ng pagdalaw para sa sinaunang Israel nang bumaba ang Espiritu Santo sa bautismo ni Cristo.

Nagsisimula ang pagpapatupad ng paghuhukom sa sandaling mapuno ng Estados Unidos ang saro ng panahon ng probasyon nito sa pagdating ng nalalapit na batas sa Linggo, na siya ring sandaling mapuno ng Iglesiang Adbentista na Laodiseyo ang sarili nitong saro. Nagsisimula ang paghuhukom sa sambahayan ng Diyos, at sa saro ng panahon ng probasyon para sa dalawang tiwaling sungay ng Estados Unidos. Ang tiwaling sungay ng Protestantismo na dating kinatawan ng Iglesiang Adbentista na Laodiseyo ay nawawakasan, at ang kilusang Filadelfia ng ikatlong anghel ang siyang tunay na sungay ng Protestantismo, at siya rin ang Jerusalem na espirituwal na itinataas bilang isang watawat. Sa puntong iyon, ang Jerusalem ay nagbabago mula sa iglesiang militante tungo sa iglesiang nagtatagumpay.

Nagsisimula ang paghuhukom na ehekutibo sa panahon ng mga mapangwasak na paghatol ng Diyos, na siya ring panahon ng awa para sa iba pang kawan ng Diyos na nasa Babilonia pa. Nagsisimula ito kapag nagwakas na ang panahon ng pagdalaw ng Diyos sa Laodiseyang Adbentismo. Umuusad ang paghuhukom na ehekutibo tungo sa Pitong Huling Salot, kung saan ang mga paghatol ay wala nang halong awa, at pagkatapos ay muling darating si Jesus.

Sa pagbabalik ni Jesus, ang milenyo (isang libong taon) ng Apocalipsis kabanata dalawampu ay nagsasaad na si Satanas ay iginapos sa isang desoladong daigdig, nag-iisa, kasama lamang ang mga anghel na mapaghimagsik na nakilahok sa pagsalakay laban sa Diyos.

At nakita ko ang isang anghel na bumababa mula sa langit, na may taglay na susi ng kalaliman at isang malaking tanikala sa kaniyang kamay. At dinakip niya ang dragon, yaong matandang ahas, na siyang Diyablo at Satanas, at ginapos siya sa isang libong taon; at inihagis siya sa kalaliman, at ikinulong siya, at nilagyan siya ng selyo, upang hindi na niya malinlang ang mga bansa, hanggang sa matupad ang isang libong taon; at pagkatapos noon ay kinakailangang siya'y pakawalan sa loob ng kaunting panahon. Apocalipsis 20:1-3.

Sa panahon ng sanlibong taon na iyon, ang mga tinubos ay magsasagawa ng isang hukuman ng pagsisiyasat hinggil sa mga napahamak na natutulog pa rin sa kanilang mga libingan habang naghihintay sa pagwawakas ng mga indibiduwal na paghatol. Susuriin ng mga tinubos ang mga buhay at kalagayan ng mga napahamak, kabilang si Satanas at ang kaniyang mga anghel, upang matukoy kung sino ang nararapat sa lalong mabigat na kaparusahan sa katapusan ng sanlibong taon.

At nakita ko ang mga luklukan, at may mga umupo sa mga iyon, at ipinagkaloob sa kanila ang kapamahalaan na humatol; at nakita ko ang mga kaluluwa ng mga pinugutan ng ulo dahil sa patotoo ni Jesus at dahil sa salita ng Diyos, at ng mga hindi sumamba sa hayop, ni sa kaniyang larawan, ni tumanggap ng kaniyang tanda sa kanilang mga noo o sa kanilang mga kamay; at sila'y nabuhay at naghari na kasama ni Cristo sa loob ng isang libong taon. Apocalipsis 20:4.

Samakatuwid, ang milenyum ay kinapapalooban ng isang paghuhukom na pagsisiyasat; at kapag ito'y natapos, idudulot nito ang pangwakas na paghuhukom na tagapagpaganap, kung kailan muling bubuhayin ang mga patay na masasama, at si Satanas—na noon ay may ganap na kapamahalaan sa kanila—ay hihikayatin ang mga masama na salakayin ang Jerusalem, na sa katapusan ng sanlibong taon ay bababa mula sa langit. Habang inilulunsad ng mga masama ang

kanilang pagsalakay, bababa ang apoy mula sa langit at maisasakatuparan ang pangwakas na paghuhukom na tagapagpaganap.

At pagkaraan ng sanlibong taon, pakakawalan si Satanas mula sa kanyang bilanguan, at lalabas upang dayain ang mga bansa na nasa apat na sulok ng lupa, ang Gog at Magog, upang tipunin sila sa pakikidigma; na ang bilang nila ay gaya ng buhangin sa dagat. At umakyat sila sa kalaparan ng lupa at pinalibutan ang kampo ng mga banal at ang minamahal na lungsod; at bumaba ang apoy mula sa Diyos, buhat sa langit, at tinupok sila. Apocalipsis 20:7-9.

Bagaman ang tatluhang aplikasyon ni Elias at ng mensaherong naghahanda ng daan para sa Sugo ng Tipan na biglang darating sa Kanyang templo ay mahigpit na magkaugnay, mapapansin ang kaibhan ng kanilang gawain sa ganito: si Elias ay pangunahing kinikilala ang gawain ng mensahero, at ang kilusang kaugnay ng mensahe ng mensaherong iyon, na natutupad sa panahon ng ehekutibong paghuhukom na magsisimula sa nalalapit na Batas Linggo. Ang mensaherong naghahanda ng daan para sa Sugo ng Tipan ay pangunahing tumutukoy sa isang gawaing natutupad sa panahon ng paghuhukom na pagsisiyasat. Ang Laodiceang Adventismo ay hindi nakaaalam ng panahon ng pagdalaw sa kanila, na kumakatawan sa isang tiyak na yugto ng paghuhukom.

Hindi rin nila nauunawaan ang mensaheng “kasalukuyang katotohanan” na ipinahahayag sa panahon ng kanilang pagdalaw. Kinakailangan nilang malaman kapwa ang paghuhukom at ang mensahe ng mga araw na iyon. Kinakailangan din nilang makilala ang sugo ng panahong iyon. Sa kanilang Laodiceang pagkabalag, sinasalungat nila ang mensahe ng kapanahunan, itinatangi ang panahon ng kanilang pagdalaw sa pamamagitan ng isang mensaheng “kapayapaan at katiwasayan,” at hindi sila tiyak kung sino ang hinirang na sugo ng panahong iyon. Ang katotohanang ito ay malinaw na natukoy sa patotoo ng ikalawang Elias, na si Juan Bautista.

Batid ng mga Hudyo na ang propesiya ay tumutukoy sa isang sugong darating, at tuwirang itinuro ni Hesus na si Juan ang yaong sugong nakatakdang darating.

Sapagkat ang lahat ng mga propeta at ang kautusan ay nanghula hanggang kay Juan. At kung ibig ninyong tanggapin ito, siya ang Elias na darating. Ang may tainga upang makinig, ay makinig. Mateo 11:13-15.

Sa mismong katapusan ng panahon ng kanilang pagdalaw (ang panahon sa kasaysayan ni Cristo na sumasagisag sa malapit nang dumating na batas ng Linggo), samantalang si Cristo’y nakabayubay sa krus, inakala ng mga Judyo kung darating noon si Elias upang iligtas si Jesus. Kung hindi nila nakilala ang sugo na maghahanda para sa Sugo ng Tipan, na noon ay pinagtibay ang tipan sa Kanyang sariling dugo, hindi nila makikilala ang kanilang Mesiyas. Ang Laodiceang Adventismo sa mga huling araw ay kinakailangang malaman ang kanilang paghuhukom, na siyang panahon ng kanilang pagdalaw. Sila ay kinakailangang kilalanin ang mensahe ng panahong iyon, at sila ay kinakailangang kilalanin ang hinirang na sugo ng panahong iyon. Ang paghihimagsik noong 1888 ay nasasalamina noong Setyembre 11, 2001, nang bumaba ang anghel ng Apocalipsis kabanata labing-walo. Ang mga rebelde noong 1888 ay tumangging kilalanin ang mga hinirang na sugo ng kasaysayang sumasagisag sa mga huling araw.

Ipagpapatuloy natin ang pag-aaral na ito sa susunod na artikulo.

Sapagkat ganito ang sabi ng Panginoong Diyos ng Israel sa akin: Kunin mo mula sa aking kamay ang kopa ng alak ng poot na ito, at ipainom mo sa lahat ng mga bansang pag-uutosan kitang puntahan. At iinumina nila, at mayayanig sila, at mababaliw, dahil sa tabak na aking pasasapitin sa gitna nila. Pagkatapos ay kinuha ko ang kopa mula sa kamay ng Panginoon, at ipinainom ko sa lahat ng mga bansa na pinagsuguan sa akin ng Panginoon: Na ang Jerusalem, at ang mga lunsod ng Juda, at ang mga hari nito, at ang mga prinsipe nito, upang gawin silang kagibaan, katatakaan, kasutsutan, at sumpa; gaya ng sa araw na ito; si Paraon na hari ng Egipto, at ang kaniyang mga lingkod, at ang kaniyang mga prinsipe, at ang buong bayan niya; at ang lahat ng halo-halong bayan; at ang lahat ng mga hari ng lupain ng Uz; at ang lahat ng mga hari ng lupain ng mga Filisteo, ang Askelon, at ang Azzah, at ang Ekron, at ang nalabi ng Asdod; ang Edom, at ang Moab, at ang mga anak ni Ammon; at ang lahat ng mga hari ng Tiro, at ang lahat ng mga hari ng Sidon, at ang mga hari ng mga pulo na nasa dako pa roon ng dagat; si Dedan, at si Tema, at si Buz, at ang lahat ng nasa mga pinakapanulukan; at ang lahat ng mga hari ng Arabia, at ang lahat ng mga hari ng mga halo-halong bayan na tumatahan sa ilang; at ang lahat ng mga hari ng Zimri, at ang lahat ng mga hari ng Elam, at ang lahat ng mga hari ng mga Medo; at ang lahat ng mga hari sa hilagaan, malalayo at malalapit, bawat isa kasama ang iba, at ang lahat ng mga kaharian ng sanlibutan na nasa ibabaw ng lupa; at ang hari ng Sheshach ay iinom pagkasunod sa kanila. Kaya't sasabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo, ang Diyos ng Israel: Inumin ninyo, at malasing kayo, at magsuka, at mabuwal, at huwag nang bumangon pa, dahil sa tabak na aking pasasapitin sa gitna ninyo. At mangyayari, na kung tumanggi silang tanggapin ang kopa mula sa iyong kamay upang inumin, ay sasabihin mo sa kanila, Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo: Tunay na iinumina ninyo. Sapagkat, narito, nagsisimula akong magdala ng kasamaan sa lunsod na tinatawag sa aking pangalan, at kayo baga'y lubos na palalagpasin na walang parusa? Hindi kayo palalagpasin na walang parusa; sapagkat ako'y tatawag ng tabak laban sa lahat ng nananahan sa lupa, sabi ng Panginoon ng mga hukbo. Kaya't ipanghula mo laban sa kanila ang lahat ng salitang ito, at sabihin mo sa kanila, Ang Panginoon ay uumungal mula sa kataas-taasan, at ipahahayag ang kaniyang tinig mula sa kaniyang banal na tahanan; siya'y uumungal na may kapangyarihan sa kaniyang tahanan; siya'y magbibigay ng hiyaw, gaya ng mga nagtatapak ng ubas, laban sa lahat ng nananahan sa lupa. Isang ugong ang darating hanggang sa mga dulo ng lupa; sapagkat ang Panginoon ay may usapin laban sa mga bansa, siya'y makikipagsakdal sa buong laman; ipagkakaloob niya sa tabak ang mga balakyot, sabi ng Panginoon. Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo, Narito, ang kasamaan ay lalabas mula sa bansa hanggang sa bansa, at isang dakilang ipoipo ay paiiralin mula sa mga hangganan ng lupa. At ang mga pinatay ng Panginoon sa araw na yaon ay mula sa isang dulo ng lupa hanggang sa kabilang dulo ng lupa: hindi sila tataghuyan, ni titipunin, ni ililibing; sila'y magiging dumi sa ibabaw ng lupa. Jeremias 25:15-33.